

SÈRIE 5

1.1.

Pla general: es fa servir per visualitzar completament els models i enquadra tots els elements de l'escena. Es correspon amb una distància social pública i el seu valor expressiu és de presentació i context. La funció més habitual del pla general és la funció descriptiva, ja que mostra un escenari determinat, un paisatge o una multitud, i dona més rellevància al context que a les figures o personatges.

Gran pla general: de la mateixa manera que el pla general, es fa servir per visualitzar completament els models i els elements de l'escena, però des d'una perspectiva més allunyada. Tant és així que els personatges queden difuminats i pràcticament no es veuen. La funció més habitual del gran pla general també és la funció descriptiva, ja que mostra un escenari determinat, un paisatge o una multitud, i dona més rellevància al context que a les figures o personatges, encara que també pot tenir un valor més dramàtic, destacant la solitud de l'home davant el paisatge.

Per tant, la principal diferència és la proximitat o llunyania dels objectes i personatges.

(1 punt)

1.2.

El salt enrere o *flash back* és una tècnica narrativa que trasllada els personatges i la història al passat per tal d'explicar una acció anterior que té una importància clau en el relat que se'ns explica. El recurs visual més habitual per donar pas al salt enrere és la fosa encadenada.

(1 punt)

1.3.

Un ideograma són petits dibuixos que es fan servir per substituir conceptes abstractes tals com *amor, dolor, son, odi...* Per exemple, l'amor es simbolitza amb cors al voltant del personatge enamorat. Es valorar la qualitat gràfica del dibuix.

(1 punt)

OPCIÓ A

2.1.

Les redaccions poden ser molt diverses. Per això, s'ha de valorar la bona estructuració i l'exposició de les idees bàsiques i la capacitat de desenvolupar un discurs narratiu clar i sintètic en referència a l'anàlisi de la imatge. Dins de la valoració de la competència d'analitzar visualment la imatge, s'avalua positivament' la utilització abundant de terminologia pròpia de la matèria i la comprensió d'allò que es demana.

Els conceptes mínims que han d'estar presents a la redacció són els següents:

Estructura dels elements que componen la imatge: ens trobem davant d'una recreació del quadre *La Jove de la Perla*, de Johannes Vermeer. Com a recreació d'una obra d'art és bastant fidel a l'original, ja que en respecta la composició. És un pla mig amb angulació horitzontal (els ulls del fotògraf es troben a la mateixa alçada que els de la protagonista de l'obra). El cos de la dona es troba perfectament centrat, ocupant el terç central de l'escena. La imatge, dins de la seva complexitat, és d'una gran senzillesa i elegància. La mirada en diagonal de la jove dona aquest punt de tranquil·litat.

Valoració cromàtica: en la fotografia, cada un dels elements destaca dels altres per la seva diferenciació cromàtica. En primer lloc, el rostre de la jove, perfectament il·luminat en contraposició amb la foscor del fons. Aquesta blancor també es veu en el coll de la camisa, en el vel que porta la jove i en la brillantor de la perla. En el seu cap també destaca el blau intens del turbant. Finalment, trobem el vestit marró. En el conjunt també sobresurt el vermell dels llavis.

Les textures: les textures venen marcades per la il·luminació de la fotografia. La meitat esquerra està il·luminada, donant com a resultat textures llises, mentre que la meitat dreta es troba enfosquida, fent que les ombres que es generen creïn rugositat en el rostre i el vestit.

(3 punts)

2.2.

Ens trobem davant d'una fotografia artística (és la recreació del conegut quadre *La Jove de la Perla*, del pintor holandès Johannes Vermeer). La fotografia artística és un gènere en què la perspectiva de l'autor es troba molt present, reflectint els seus sentiments, emocions, pensaments i, fins i tot, el seu vessant més cultural, com en aquest cas.

En la fotografia artística, tot té una intencionalitat: la composició, l'enquadrament, la llum, els aspectes formals, etc. L'autor busca generar una reacció en l'espectador. En aquest cas, l'artista ha fet una recreació excel·lent d'una obra universal i, per tant, 'ha tingut moltíssima cura de tots els detalls, com ara la mirada de la jove, la il·luminació d'una part del rostre i la foscor del darrera o la roba i els complements utilitzats.

Les fotografies artístiques poden ser manipulades posteriorment per arribar a l'efecte buscat pel fotògraf.

(2 punts)

2.3.

El pla utilitzat en aquesta fotografia recreació de *La Jove de la Perla* és un pla mig amb un angle horitzontal, és a dir, situant la càmera a l'alçada dels ulls de la protagonista. No és, per tant, ni picat, ni contrapicat.

El valor expressiu del pla mig no arriba al grau d'intimitat i proximitat del primer pla, però tampoc és queda amb el nivell de context d'un pla general o gran pla general. Per tant, des del punt de vista expressiu, aquest pla ens permet veure part de les emocions del personatge i una petita part del context. És un pla que es troba a mig camí entre el primer pla i el pla general, tant des de la perspectiva narrativa com expressiva.

Pel que fa a l'angulació, com que és horitzontal, ni engrandeix ni empeteix el personatge.

(2 punts)

OPCIÓ B

2.1.

Es tracta de dibuixar una sèrie de nou dibuixos. S'ha de valorar que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans demanats, els quals han d'estar correctament realitzats i identificats, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals. Es valorarà la qualitat gràfica en la realització dels dibuixos i la coherència narrativa, és a dir, el fil conductor.

(3 punts)

2.2.

Segons Gerald Millerson al seu manual *Técnicas de realización y producción en televisión* (Madrid: Instituto Oficial de Radio y Televisión, 1989) els moviments de càmera més comuns són:

- *Panoràmica horitzontal de seguiment
- *Panoràmica horitzontal de reconeixement
- *Panoràmica horitzontal interrompuda
- *Panoràmica horitzontal en escombrada
- *Panoràmica vertical (amunt o avall)
- *Tràveling *avante*
- *Tràveling *retro*
- *Tràveling transversal (cranc)
- *Moviment del braç d'una grua (*dolly*) estàtica
- *Moviment del braç d'una grua (*dolly*) mòbil

Podem afegir la panoràmica diagonal, els moviments amb *steady cam*, les bases robotitzades i la grua de cap calent guiada amb *joystick*.

Els diferents exemples poden ser ben diversos: la sensació de nàusea que es pot resoldre amb una panoràmica horitzontal en escombrada a gran velocitat; la sensació de pèrdua de coneixement amb una grua de braç mòbil caient a terra; l'emoció, l'expectació i l'augment d'interès que s'aconsegueixen amb una panoràmica vertical cap amunt, a diferència de la decepció, la tristesa o l'examen crític que s'aconsegueixen amb la panoràmica vertical cap avall, etc.

(2 punts)

2.3.

El paper de la música a qualsevol producció audiovisual no és gratuït. La banda sonora sempre tindrà una intencionalitat, fins i tot adquirint en alguns casos més protagonisme que les pròpies imatges. Els alumnes poden optar per diferents tipus de música amb diverses funcions. A tall d'exemple, poden parlar d'una música clàssica, tranquil·la, pausada, que va resseguint les passes del caminant que entra per primer cop a la fageda d'en Jordà, o una música més contemporània, amb més ritme i que agilitza la narració.

La funció de la música pot ser expressiva, buscant provocar sentiments, reaccions en l'espectador. També pot tenir una funció estètica, ambiental, en què només es busca acompanyar les imatges, sense més pretensions. La funció estructural o gramatical el

Criteris de correcció

Cultura audiovisual

que faria seria crear sensació d'unitat, enllaçant les diferents escenes. Finalment, poden optar per una funció narrativa, en què la música es converteix en un personatge més de la fageda d'en Jordà.

(2 punts)